

Else Zeuthen: De ærede ordførere for venstre og de konservative gentager atter ved tredje behandling, at dette lovforslag ikke har fået en forsvarlig behandling, og jeg må da sige, som jeg før har sagt, at hvis der ikke har været arbejdet forsvarligt med dette forslag til lov om sygeforsikring, som bygger på det arbejde, sygeforsikringskommissionen udførte i løbet af 5 år, så ved jeg ikke, hvordan man overhovedet skulle kunne lovgive på forsvarligt grundlag. Der har været afholdt 24 udvalgs møder, nogle endda meget lange, og den højtærede socialminister har været til stede i samråd ved adskillige af dem. Der har været stillet utallige spørgsmål — de fleste af venstres og de konservatives udvalgsmedlemmer — og de er blevet grundigt besvaret. Jeg mener derfor, at det er fuldt forsvarligt at sige, at vi nu er kommet til det tidspunkt, da vi må tage et standpunkt og træffe en beslutning.

Når man mener, at venstres og de konservatives ændringsforslag ikke er blevet drøftet tilstrækkeligt, er der måske det at sige dertil, at de på visse områder lå for langt fra regeringsforslaget. Det har faktisk været svært at finde et halvvejshus imellem dem. Dette gælder f. eks. oppositionens stilling til forslaget om sygelønsordning B, et af de største sociale fremskridt for lønarbejderne i de senere år; her ville venstre og de konservative i det store og hele blive stående ved det, man har nu. Det gælder også de store nedskæringer af tilskud til sygekasserne i det hele taget sammenlignet med nu. Det gælder udskillelsen af en særlig klasse for mindrebemidlede, der går fuldstændig imod de tendenser, hvorefter de senere års socialpolitiske foranstaltninger har været bygget op.

Når venstre og de konservative endvidere hævder, at man ikke har villet forhandle, vil jeg dertil svare, at dette først og fremmest gælder for oppositionen. Jeg skal blot minde om, at venstres og de konservatives ændringsforslag blev offentliggjort ved et pressemøde, før udvalget fik noget som helst kendskab til dem, og at de endda ikke forelå for udvalget dagen derpå, da vi havde møde; end ikke det ærede medlem hr. Ninn-Hansen havde noget skriftligt med til dette møde, der kunne oplyse os om, hvad ændringsforslagene indeholdt. Da der derefter fra vor

side blev stillet ændringsforslag, som imødekom venstres og de konservatives forslag på enkelte punkter, især med hensyn til fortsættelseskassernes stilling, blev der heller ikke fra disse partiers side vist nogen som helst villighed til også at gøre indrømmelser. Regeringspartierne har nu taget et yderligere skridt ved at foreslå at udelade de 2 mill. kr. til B-medlemmernes speciallægeudgifter, men stadig var der ikke noget imødekommende skridt fra venstres og de konservatives side.

Må jeg som konklusion sige, at denne holdning har efterladt det bestemte indtryk, at det, man ønskede, var først og fremmest at fastholde kravet om de store besparelser, og at der på dette punkt ikke var noget at opnå i retning af imødekommende.

Må jeg til det ærede medlem hr. Peter Larsen, der påstod, at jeg ikke har gjort noget for at bevare fortsættelseskasserne, sige, at det er ikke rigtigt. Og jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling, at jeg på et tidligt tidspunkt af udvalgsforhandlingerne tydeligt tilkendegav, at jeg var villig til at forhandle om det 24 kr.s kontingent fra fortsættelseskassernes medlemmer til sygekasserne.

Om fortsættelseskassernes stilling vil jeg gerne sige, som jeg allerede før har sagt, at jeg mener, at vi ikke mindst nu ved tredje behandling har skabt et fair grundlag, et meget rimeligt grundlag, for fortsættelseskassernes fremtidige virksomhed. Det vil jeg gerne fremhæve med alt muligt eftertryk også over for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der gang på gang talte om, at vi ønskede fortsættelseskasserne bragt på skaffottet, og indirekte har sagt det, når han antydede, at også andre sygeforsikringer skulle fjernes. Det har aldeles ikke været hensigten fra vor side, og resultatet viser også, at vi er kommet frem til en god og rimelig ordning.

Den karakteristik, som det ærede medlem hr. Peter Larsen gav af fortsættelseskassernes stilling, tror jeg ikke fortsættelseskassernes ledelse mere vil tilslutte sig. Efter de betydelige ændringer, lovforslaget er undergået, er det let at mærke, at fortsættelseskasserne nu er beroliget.

Når det ærede medlem hr. Peter Larsen nu bebuder, at man agter at gå til aktion imod denne store reform — det samme gælder for øvrigt det ærede medlem hr. Ninn-